

1. Vier vragen

Ik heb vier vragen voor jullie. Bij elke vraag kun je kiezen uit twee antwoorden. En ik vraag je om je hand op te steken bij het antwoord waarvan jij denkt dat het goed is. Straks, in de preek, komen de antwoorden.

1. *Wanneer ben je een held?*
 - a. *Als je niet bang bent.*
 - b. *Als je doet wat goed is.*
2. *In de nacht dat Daniël in de leeuwenkuil zat, wie was er toen een gevangene?*
 - a. *Daniël*
 - b. *Koning Darius*
3. *Wie was er sterker, de leeuwen of Daniël?*
 - a. *De leeuwen*
 - b. *Daniël*
4. *Daniël heeft gewonnen van zijn vijanden. Wanneer vond die overwinning plaats?*
 - a. *Toen hij in de leeuwenkuil gegooid werd.*
 - b. *Toen hij uit de leeuwenkuil omhoog gehaald werd.*

2. Zonde... die jaloersheid

Misschien hoor jij weleens iemand zeggen: 'Nou ja, dit of dat hoeft niet persé zo te gaan. Dat is geen wet van Meden en Perzen.' Zo wordt dat weleens gezegd. Een 'wet van Meden en Perzen', dat is iets, wat als het ware in beton gegoten zit, iets wat *nóóit* kan veranderen.

Hier, in Daniël 6, zijn inderdaad de Meden en de Perzen aan de macht gekomen. Zij hebben het Babylonische Rijk helemaal veroverd. Hier, in dit hoofdstuk, gaat het over koning Darius. Waarschijnlijk was deze Darius een onderkoning, want koning Kores (of Cyrus), was de echte koning. Maar blijkbaar was hij ver weg, bezig met de één of andere veldtocht.

Koning Darius heeft 120 stadhouders aangesteld, mensen die allemaal een stuk van het land moeten besturen. En daarboven staan drie rijksbestuurders. Eén van die rijksbestuurders is Daniël. En Daniël doet het *zó* goed, hij is *zó* wijs en *zó* eerlijk, dat de koning overweegt om hem *álle* macht te geven in het rijk, dus pal onder de koning.

Maar, let maar eens op, zo gaat het *ál*tijd: als iemand *héél* goed is, krijg je jaloersheid. Eigenlijk is dat *zó* jammer! Als je nou een steengoede collega hebt, dan zou je daar toch heel trots op kunnen zijn, dat je met *zó* iemand mag samenwerken? Je zou dankbaar kunnen zijn voor zo'n collega! Je zou veel van die ander kunnen leren. Maar nee... wat gebeurt er? Je wordt jaloers... Dat gebeurt *zó* vaak! Eigenlijk onbegrijpelijk.

In de klas is dat toch ook vaak zo? Als iemand bij jou in de klas *héél* erg goed is, wat gebeurt er dan? Heel vaak wordt die hele goede klasgenoot een beetje uitgelachen. 'Hé studiebol!' Je kunt jaloers worden, omdat die ander zo goed is.

Kijk, en dat is nou zonde... de jaloersheid die je hart binnensluip.

Zo gaat het ook bij de collega's van Daniël. Ze denken: 'Hoe kunnen we Daniël nou eens pakken? Hij maakt geen fouten in zijn werk. Weet je wat? We verzinnen iets wat met zijn geloof te maken heeft. Want hij heeft een ander geloof dan wij. Hij gelooft in de God van Israël.'

En dan verzinnen al die belangrijke mannen een vreselijk moordplan. Ze gaan naar koning Darius en ze zeggen: 'Koning, als we nou eens een wet maken waarin staat dat alle mensen dertig dagen lang alleen maar iets aan ú mogen vragen, niet aan andere mensen, en ook niet aan de goden. Is dat niet een

fantastisch plan, o koning? Dan beseft iedereen dat u de belangrijkste bent!'

Nou, Darius vindt dat wel wat. Hij! De belangrijkste! En let nu even goed op. Wat gaat hier mis? Darius laat zich meeslepen door zijn ijdelheid. Het gaat om *hém*! 'Ik!' Dat ik, dat is *zó* gevaarlijk! Wees op je hoede voor je eigen ik! Zul je eraan denken?

Als Darius zijn handtekening zet, of zijn zegelring gebruikt, dan is deze wet van kracht: een wet van Meden en Perzen, die niet meer veranderd kan worden.

3. Daniël blijft trouw aan God, ondanks zijn angst

En Daniël? Wat doet Daniël als hij hoort over deze nieuwe wet? Je zou zeggen: 'Hij zal zich nu vast wel terugtrekken in zijn huis. Kijk, als alle deuren dichtzitten en de gordijnen zijn gesloten, dan kan toch geen méns zien of hij aan het bidden is? Wat is dan het probleem? Normaal bidt hij voor het open raam, in de richting van Jeruzalem. Tja, vanwege de omstandigheden moet hij gewoon dertig dagen lang even de deuren sluiten en de gordijnen dichtdoen. Dat is alles.' Zo lossen wij dat op in het westen. Geloof is toch een privézaak? Iets voor achter de voordeur? Als je het allemaal maar een beetje voor jezelf houdt, dan heeft niemand er problemen mee. Zelfs de meest verstokte atheïst kan daarmee leven.

Maar... wat krijgen we nou?! Daniël *trékt* zich niet terug. Hij doet het juist precies andersom! Hij gaat pal voor het open raam zitten, net als anders, met zijn gezicht naar Jeruzalem! Waarom? Waarom doet Daniël dat? Omdat de God van Israël de God van de wereld is! De Schepper van alles wat leeft en de Koning van alle mensen! God laat Zich niet wegduwen in een achterkamertje. En Daniël beseft: 'Déze God heeft *álle* macht in hemel en op aarde. Niet mijn vijanden. Niet koning Darius. Nee, de *HERE* van de hemelse legers, Hij is God!' Kijk *dát* is geloof in actie! Daniël doet wat hij altijd doet: drie keer per dag gaat hij op de knieën, voor het open raam, in de richting van Jeruzalem. Hij dankt God en hij bidt.

Weet je: dit is *zó* krachtig! Als je beseft: 'Gebed is het belangrijkste in mijn leven! Al moet ik daarvoor sterven, ik stop niet met bidden!' Hoe is dat bij jou? Is je gebed ook voor jou heilig? Onmisbaar? Weet je wat gebed is? Gebed is wat zuurstofflessen zijn voor een duiker. Je kunt niet zonder! En weet je wat ik zo mooi vind? Daniël doet dit drie keer per dag. Hij heeft een vaste regelmaat. Dit is discipline. En discipline hoort bij een discipel. Zo'n vaste regelmaat, die slaapt je er doorheen. Er zijn veel christenen die denken dat je ook wel af en toe kunt bidden, af en toe de Bijbel kunt lezen, af en toe naar de kerk kunt gaan. Zo te hooi en te gras. Maar bedrieg jezelf niet: zonder regelmaat ga je het niet

redden. Je hebt toch ook een regelmaat bij het eten? En bij het tanden poetsen? Dat heb je toch nodig? Zo is het in het geloofsleven ook! De regelmaat, die sleept je door diepe dalen heen, door donkere tijden. De regelmaat sleept je ook door je angst heen.

Want wat denk je? Was Daniël bang? Ik denk het wel! In de Herziene Statenvertaling staat, dat Daniël normaal gesproken ging danken en bidden, maar nú, zo staat er, 'smeekte' hij 'om genade voor het aangezicht van zijn God'. VRAAG 1: Wanneer ben je een held? Als je niet bang bent? Nee! Een held ben je, als je doet wat goed is, zelfs al ben je doodsbang! Dat geldt ook voor jou en mij: doe wat goed is, al heb je een droge mond van de angst. Want God zal je steunen, let maar op!

4. Veiligheid is niet afwezigheid van angst, maar aanwezigheid van God

De vijanden van Daniël zijn er als de kippen bij om hem aan te klagen bij koning Darius. De koning schrikt: 'Och heden, was dáár die wet voor bedoeld? Om Daniël erin te luizen?' De koning vindt het vreselijk en piekert zich suf om Daniël te kunnen redden. Maar de wet staat vast. En als het avond is, wordt Daniël inderdaad naar de leeuwenkuil gebracht. De koning zegt het met de moed der wanhoop: 'Daniël, jouw God zal je verlossen.' Maar of hij het zelf gelooft...? De koning gaat naar huis, maar die nacht doet hij geen oog dicht.

Wat denk je: wie was er die nacht de echte gevangene? Dat is VRAAG 2. Was dat Daniël? Natuurlijk, die zat gevangen in de leeuwenkuil. Maar van

binnen was Daniël zo vrij als een vogel! Daniël had een goed geweten. Hij kon zingen, te midden van de leeuwen. Nee, de echte gevangene, dat was koning Darius. Hij was de gevangene van zijn eigen ijdelheid. Door die ijdelheid was hij weer de gevangene geworden van zijn eigen wet. En door die wet was de koning de gevangene van Daniëls vijanden. Als je jezelf laat meeslepen door jouw ijdelheid, door je 'ik', dan zit je uiteindelijk muurvast! Maar als je vertrouwt op God, als je schuilt bij Hem, dan kan niemand je wat maken. Jezus zegt: 'Ze kunnen hóóguut je lichaam doden, maar niet je ziel!'

Wees dus gerust, in Gods handen ben je veilig en vrij. Wat er ook gebeurt.

Veiligheid, weet je wat dat is? Veiligheid, dat niet de afwezigheid van gevaar, maar de aanwezigheid van God! In die leeuwenkuil, daar is het gevaar niet afwezig. Die leeuwen zijn enorm gevaarlijk! En die leeuwen, die zijn veel sterker dan Daniël. Dat is VRAAG 3. Wie is er sterker, Daniël of de leeuwen? De leeuwen zijn véél sterker, ze kunnen Daniël zó verscheuren! Maar toch is Daniël veilig. Waarom? Niet omdat het gevaar áfwezig is, maar omdat God áánwezig is!

Als het eerste morgenlicht zichtbaar wordt, rent de koning naar de leeuwenkuil. Hij roept naar beneden, met een verdrietige stem: 'Daniël, heeft je God je kunnen redden?' En 'natuurlijk,' denkt de koning, 'natuurlijk zal er geen antwoord komen.' Maar – wonder boven wonder! - er komt wél een antwoord! 'O koning, mijn God heeft zijn engel gestuurd. Die engel heeft ervoor gezorgd dat de leeuwen hun bek niet open konden doen. Ze hebben me niets gedaan. Want God weet dat ik onschuldig ben. Ik heb u niets aangedaan, koning.'

Besef je dat? Dat er engelen zijn, ook om jou heen? Engelen, die je beschermen? Ze zijn er, ook vandaag! Daniël wordt snel uit de

kuil omhoog getrokken, hij heeft geen schrammetje. Maar zijn vijanden, daarmee gaat het anders. Want de koning is woedend op hen, en nu gaan zij de kuil in. En de leeuwen, ja, die hebben nu wél honger... Afschuwelijk...

Weet je, Daniël wordt door God gered. Maar zo is het niet altijd. In het Romeinse Rijk zijn veel christenen voor de leeuwen gegooid in de arena, en dan werden ze wél verscheurd. En nog steeds, ook nú, worden christenen om hun geloof gemarteld en vermoord. De échte overwinning van Daniël – dit is VRAAG 4 - was dan ook níét dat hij levend uit die kuil kwam. De échte overwinning boekte Daniël toen hij bereid was om voor zijn geloof de kuil ín te gaan, de dood in te gaan. De échte overwinning was níét het wonder van zijn bewaring, maar zijn trouw aan God. Houd dat vast: je bent niet geroepen om succesvol te zijn, je bent geroepen om trouw te zijn.

5. Volg de Here Jezus, Hij bleef trouw tot het einde

En in die trouw laat Daniël iets zien van Jezus, Jezus die eeuwen later leefde. Daniël was een voortreffelijk mens, maar Jezus was,

als enige, écht volmaakt. Juist daarom werd Hij gehaat, méér dan wie ook. Hij werd, net als Daniël, vals beschuldigd, maar Hij bleef trouw, tot in de dood. Zoals Daniël afdaalde in de leeuwenkuil, zo daalde Jezus af in de dood, in het graf. Maar zoals Daniël bij het morgenlicht weer omhoog mocht komen, het leven weer terugkreeg, zo stond Jezus bij het vroegste morgenlicht op uit het graf. En Hij deed wat niemand kan, ook Daniël niet: Hij overwon de dood! En omdat Hij bereid was om die weg te gaan, de weg van dood en opstanding, daarom staat er in Markus 1: 'Hij was bij de wilde dieren', en ze deden Hem niets... Tenslotte nog dit. In de 19^e eeuw was er een evangelist, Charles

Inglis. Op een dag kwam er een vrouw naar hem toe met een bijzonder verhaal. Ze zei: 'Mijn man en ik wonen in een huis dat helemaal alleen staat, ver weg van het eerstvolgende dorp, eenzaam op het platteland. We wonen daar samen met onze dochters. Op een dag was mijn man weg, naar het buitenland, op zakenreis. Ik was alleen thuis met onze dochters.

Toen ik naar boven ging, deed ik de deur van mijn slaapkamer open, en wat zag ik, in de spiegel, in een flits? Ik zag een vreemde man, die wegdook achter de kast. Ik dacht "O God, wat moet ik doen? Ik heb geen wapen bij de hand..." Mijn hart stakte in mijn keel van angst...

En toen dacht ik: "Ik moet doen wat ik altijd doe." Dus ik ging zitten, ook al trilde ik over mijn hele lichaam, en ik pakte mijn Bijbel en ging hardop lezen. Jesaja 53, dat bijzondere hoofdstuk over de Messias. "Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden."

Daarna knielde ik, net als anders, en ik bad hardop, ik vroeg God om bescherming, als vrouwen alleen in huis, bescherming tegen alle mensen die ons kwaad konden doen.

Toen ik was opgestaan en ging zitten, voelde ik een hand op mijn schouder, en een stem zei: "Wees niet bang. U bent veilig. Ik kwam hier als inbreker, om u te beroven, maar dat hoofdstuk dat u las, dat las mijn moeder vroeger ook, en uw gebed, dat herinnerde mij aan haar gebeden, vroeger. Ik ga nu weg. U heeft niets te vrezen."

Kijk, dat is het: blijf trouw aan je hemelse Vader, hou vast aan een goede gewoonte, blijf bidden, blijf Bijbel lezen. God Zelf houdt je overeind.

Amen.

